

Vlaams
Parlement

ingediend op **761** (2020-2021) – Nr. 4
1 juni 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Binnenlands Bestuur,
Gelijke Kansen en Inburgering
uitgebracht door Paul Van Miert

over het voorstel van resolutie

van Freya Perdaens, Orry Van de Wauwer, Stephanie D'Hose,
An Moerenhout en Maxim Veys

over geweld en discriminatie
tegen lgbtqi+-personen

Samenstelling van de Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering:

Voorzitter: Kris Van Dijck.

Vaste leden:

Maaïke De Vreese, Nadia Sminate, Annabel Tavernier, Kris Van Dijck, Paul Van Miert;

Yves Buysse, Chris Janssens, Sam Van Rooy;

Katrien Partyka, Brecht Warnez;

Tom Ongena, Bart Tommelein;

An Moerenhout, Jeremie Vaneeckhout;

Maxim Veys.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bert Maertens, Freya Perdaens, Elke Sleurs;

Adeline Blancquaert, Guy D'haeseleer, Kristof Slagmulder;

Jo Brouns, Koen Van den Heuvel;

Stephanie D'Hose, Emmily Talpe;

Meyrem Almaci, Celia Groothedde;

Kurt De Loor.

Toegevoegde leden:

Lise Vandecasteele.

Documenten in het dossier:

761 (2020-2021) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

– Nr. 2: Amendementen

– Nr. 3: Verslag van de hoorzitting

INHOUD

1. Toelichting door Orry Van de Wauwer	4
2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden	5
3. Stemmingen	10

De Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering besprak op 26 mei 2021 het voorstel van resolutie over geweld en discriminatie tegen lgbtqi+-personen (lgbtqi+: lesbian, gay, bisexual, transgender, questioning, intersex, plus). Eerder werd op 18 mei een hoorzitting over het voorstel gehouden (zie *Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 761/3).

(Deze vergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting door Orry Van de Wauwer

Orry Van de Wauwer zegt dat de Internationale Dag tegen Homofobie en Transfobie (IDAHOT) de aanleiding is voor dit voorstel van resolutie. De spreker geeft aan dat er wettelijk al heel wat stappen gezet zijn, maar er blijft nog veel werk te doen. Zo zijn mensen bijvoorbeeld nog steeds bang om hand in hand over straat te lopen en blijven er nog heel wat drempels, bijvoorbeeld binnen jeugd en sport.

Het voorstel van resolutie werd door vijf fracties gezamenlijk uitgewerkt. De indieners schuiven enkele aanbevelingen naar voren in het kader van de strijd tegen geweld en discriminatie ten aanzien van mensen uit de holebi- en transgendergemeenschap.

Ten eerste roept men op om meer inspanningen te leveren voor het verschaffen van informatie over instanties waar meldingen kunnen worden gedaan. Het gaat concreet om het bekendmaken van de bestaande hulplijnen en het stimuleren van de wisselwerking tussen de verschillende hulplijnen onderling. Uit de hoorzitting en uit onderzoek blijkt namelijk dat de bereidheid tot melden laag blijft. Men moet ervoor zorgen dat elk slachtoffer een melding maakt want zo daalt het dark number en krijgt elk slachtoffer de nodige hulp en opvolging. Slachtoffers moeten gestimuleerd worden om aangifte te doen bij de politie zodat de feiten onderzocht en anders vervolgd kunnen worden.

Ten tweede wenst men een ruimere bekendmaking van de werking van het vierhoeksoverleg bij de lokale besturen. Daar vinden alle betrokken partijen elkaar om deze problematiek op een doortastende wijze aan te pakken.

Een beleid is pas krachtdadig als het gedragen wordt door verschillende overheden en ingebed is in verschillende beleidsdomeinen. Binnen onderwijs moet werk worden gemaakt van een mentaliteitswijziging ten aanzien van lgbtqi+-personen. De scholen moeten extra ondersteund worden in het voeren van een krachtig anti-pestbeleid tegenover lgbtqi+-personen en in het besteden van aandacht aan de bredere diversiteit gelinkt aan seksualiteit en gender.

Binnen de jeugdsector moet werk worden gemaakt van een beleid zodat iedereen zichzelf kan zijn. Op die manier wordt bijgedragen aan een inclusieve samenleving. De spreker benadrukt ook het belang van een veelzijdig welzijnsbeleid met de focus op preventie en inclusieve zorg, en dringt aan op meer onderzoek naar het welbevinden van lgbtqi+-personen om zorg op maat te kunnen aanbieden.

Tot slot haalt hij de opmerking uit de hoorzitting aan dat er in het voorstel van resolutie weinig aandacht wordt besteed aan intersekse personen. Hij kondigt aan dat er op dat vlak nog initiatieven worden voorbereid. Hij zegt dat dit bewust zo werd gedaan omdat heel wat intersekse personen zich niet comfortabel voelen onder de regenboogvlag aangezien een intersekse conditie iets anders is dan een geaardheid of genderidentiteit.

2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

Paul Van Miert zegt dat de wettelijke rechten van de regenbooggemeenschap het ondernemen van extra acties niet mogen tegenhouden want de vrijheid om zichzelf te zijn is nog steeds niet evident voor die groep. De Vlaamse Regering onderneemt acties in heel wat domeinen zoals in onderwijs, sport en welzijn. Ondanks al die inspanningen voelen mensen uit de lgbtqi+-gemeenschap zich niet veilig. De spreker wijst op het belang van het registreren en verder opvolgen van meldingen, zoals opgenomen in het voorstel van resolutie.

Daarnaast benadrukt hij de nood aan onderzoek naar het daderprofiel om daar vervolgens doelgericht mee aan de slag te gaan op het vlak van sensibilisering en handhaving. Het gaat hoofdzakelijk om jonge jongens die in preciaire omstandigheden opgroeien met een geloofsovertuiging of groepsdynamiek als katalysator.

Ter afronding stelt hij dat het mentale welbevinden van lgbtqi+-personen niet mee geëvolueerd is met de inzet om de acceptatie van die personen te bevorderen. Daar kan op Vlaams niveau nog heel wat aan gedaan worden. In het voorstel van resolutie is daarbij gewerkt aan drie grote clusters: meldingen, gerichte sensibilisering op basis van daderprofielen en de ondersteuning van de slachtoffers.

Sam Van Rooy betreurt dat zijn fractie niet betrokken werd bij het uitwerken van dit voorstel van resolutie. Hij ziet er wel enkele positieve punten in, met name de aandacht voor de daderprofielen. Uit onderzoek blijkt dat het probleem van aanvaarding van en geweld tegen holebi's zich sterker manifesteert bij allochtone gemeenschappen. Daarbij maakt de spreker een onderscheid tussen homofobe uitspraken op sociale media en het op straat verbaal uitschelden of fysiek aanvallen van holebi's. Het eerste is een conservatieve mening. Het tweede gaat een stap verder en is verwerpelijk en strafbaar. Het erkennen van het probleem van het dark number vindt de spreker positief.

Hij verwijst naar bepaalde wijken waar holebi's wegtrekken of zich niet durven te vertonen. Het betreft volgens hem wijken met een grote migratie-instroom en met inwoners met een islamitische achtergrond. Dat wordt niet aangehaald in het voorstel van resolutie. Hij is van oordeel dat het probleem binnen de islam vele malen groter is dan binnen andere geloofsgemeenschappen.

De spreker ziet in het voorstel van resolutie nauwelijks punten waar men tegen kan zijn. Niettemin is hij gekant tegen het toekomstige Vlaamse Gelijkekansencentrum waarnaar in het voorstel van resolutie wordt verwezen. Het is via de strafwet dat daders strenger moeten worden bestraft.

Het opnemen van genderdiversiteit in de eindtermen van het basisonderwijs komt te vroeg. Men zou dat pas moeten doen op het ogenblik dat leerlingen seksuele opvoeding krijgen op school, in de eerste graad van het secundair onderwijs.

Sam Van Rooy licht nog een aantal amendementen toe (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 761/2, amendementen nr. 1 tot en met 7). In amendement nr. 1 wordt voorgesteld om werk te maken van een strengere bestraffing van geweldsmisdrijven in het algemeen en geweldsmisdrijven tegen holebi's in het bijzonder. Een van de redenen waarom het aantal meldingen zo laag ligt, is dat de daders amper worden gestraft.

Amendement nr. 2 pleit voor een immigratiestop voor inwoners uit landen die homoseksualiteit criminaliseren. De spreker zegt dat het probleem almaar groter wordt door de aanhoudende immigratie uit landen waar homoseksualiteit een grote zonde is en bestraft wordt.

Amendement nr. 3 stelt voor moskeeën waar geweld tegen holebi's wordt gepropageerd of vergoelikt, te sluiten en organisaties die aanzetten tot geweld tegen holebi's of dit vergoelijken, te ontbinden.

In amendement nr. 4 wordt voorgesteld de erkenning van alle Diyanetmoskeeën in te trekken. Het gaat volgens de spreker om een expliciet homofob netwerk. Dit wordt vandaag in Vlaanderen niet alleen gedoogd, maar op de koop toe betoelaagd door de overheid.

Amendement nr. 5 stelt de onmiddellijke intrekking voor van de erkenning van moskee Yesil Camii in Houthalen omdat de erkenningsvoorwaarden werden geschonden wegens uitingen van homohaat door de imam. Die persoon bestempelde homoseksualiteit op sociale media als iets dat ziekte en verval met zich meebrengt.

Amendement nr. 6 stelt voor de vertegenwoordigers van de islam in Vlaanderen te verplichten de officiële leerstellingen van de islamitische rechtsscholen, die onder meer propageren dat homoseksuele handelingen bestraft moeten worden, met inbegrip van de doodstraf, ten strengste te veroordelen en te abrogeren. De leer van de abrogatie is in de islam een principe dat zegt dat latere koranverzen eerdere verzen kunnen opheffen. De spreker vraagt een officieel afwijzen van de vertegenwoordigers van die principes, wat volgens hem verder gaat dan zich uitspreken tegen homofobie.

In amendement nr. 7 wordt voorgesteld een commissie in te stellen die via gesprekken met de betrokkenen onderzoekt in welke mate holebi's in wijken met veel vreemdelingen ervoor terugschrikken om hun homoseksuele geaardheid te uiten uit angst voor verbaal of fysiek geweld. De spreker haalt het voorbeeld aan van Riadh Bahri die zijn ervaringen over Molenbeek deelde. Dit fenomeen vindt men terug in veel grote Europese steden.

Sam Van Rooy zegt tot slot dat zijn fractie zich bij de stemming over het voorstel van resolutie zal onthouden.

Tom Ongena is zeer tevreden met het voorstel van resolutie. Het vestigt de aandacht op het probleem van de meldingen en daarom verwerkten de indieners de mogelijkheid tot het indienen van anonieme klachten erin. Vervolgens moet verzekerd worden dat slachtoffers goed onthaald worden en een correcte opvolging van hun klacht krijgen. Daarvoor zijn opleidingen en vervolgcursussen van groot belang.

Daarnaast is daderonderzoek belangrijk om gericht te kunnen sensibiliseren zonder bepaalde gemeenschappen te viseren. Tegelijk verwerpt hij een eventueel onderscheid tussen homofobe uitspraken op sociale media en op straat.

Het is aan de minister van Gelijke Kansen om dit beleid vanuit zijn transversale bevoegdheid over de beleidsdomeinen heen te superviseren en aan te sturen. Maar dat ontslaat de vakministers niet van hun verantwoordelijkheid.

Tom Ongena toont zich tevreden over de voorliggende tekst en de samenwerking over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Hij hoopt dat alle overheden snel werk maken van een interfederaal actieplan en dat de verschillende plannen mooi op elkaar aansluiten onder de coördinatie van het federale niveau.

An Moerenhout verwijst naar de onthutsende cijfers die aan bod kwamen tijdens de hoorzitting en naar de recente moord op David Polfiet. Dit drukt de commissie met de neus op de feiten dat de strijd tegen homohaat nog niet gestreden is. Alle fracties veroordeelden de moord maar het mag niet alleen bij woorden blijven. Vanuit dat idee kwam dit voorstel van resolutie voort. Dit is een belangrijke eerste

stap met heel concrete acties. Zo is haar fractie tevreden met de inspanningen om meldingen vlotter te laten binnenlopen en te registreren, alsook met de mogelijkheid om anoniem te kunnen getuigen.

Daarnaast is onderzoek in het algemeen en in het bijzonder naar daderprofielen van belang, evenals de structurele samenwerking met lgbtq+-organisaties. Maar het belangrijkste is de extra inzet op preventie en sensibilisering. Dat is goed uitgewerkt voor de domeinen jeugdwerk en onderwijs want dat zijn de domeinen waar nog vooruitgang kan worden geboekt. De spreker verwijst verder naar de aanbevelingen van Unia en de lgbtq-organisaties om initiatieven te nemen op het vlak van werk, om de intersekse personen niet te vergeten en om leerkrachten te ondersteunen om met dit thema aan de slag te gaan.

An Moerenhout zegt dat het nu aan de regering is om dit voorstel van resolutie in de praktijk om te zetten. Ze zal dit vanuit het parlement opvolgen en steunt dan ook de oproep van Çavaria om een jaarlijkse opvolgingscommissie te organiseren.

Jos D'Haese zal het voorstel van resolutie steunen maar heeft wel enkele opmerkingen. Hij vindt het vreemd dat men een hoorzitting organiseert om het voorstel van resolutie eventueel nog te kunnen aanpassen, om dan vast te stellen dat er niks aan het voorstel wordt veranderd. Hij betreurt ook dat de PVDA niet uitgenodigd werd om het voorstel van resolutie mee in te dienen. Nochtans heeft die partij een sterk programma tegen holebifobie en een actieve holebibeweging.

Holebifobie en transfobie zijn een breed maatschappelijk probleem. Er zijn weliswaar specifieke problemen bij bepaalde groepen en daar moet men gericht op zoek gaan naar oplossingen. Het voorstel van resolutie gaat echter te ver mee in de rechtse denkkaders door op specifieke groepen te focussen.

In de hoorzitting kwam naar voren dat een bepaalde leeftijdscategorie bij jongeren in het secundair onderwijs beduidend negatiever staat ten opzichte van holebipersonen. Dit voorstel van resolutie reikt daar weinig oplossingen voor aan. Wat opgesomd staat in punt 19 is te vaag en weinig verregaand. De school blijft de belangrijkste plaats om met die jongeren aan de slag te gaan, maar daar wordt te weinig op ingezet. De spreker verwijst naar het programma Scholen uit de kast en stelt vast dat er geen aanbod is in West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en Antwerpen. Unia gaf ook mee om meer leerkrachten uit de regenbooggemeenschap aan te werven en leerkrachten bij te scholen, maar dat ontbreekt in dit voorstel. Hij haalt ook de Gay-Straight Alliances aan als concreet voorbeeld om op te nemen in het voorstel van resolutie.

Het aspect werk ontbreekt in dit voorstel, hoewel men op de werkplek veel impact kan hebben. Unia deed een aantal voorstellen zoals het inschakelen van de sociale partners om het welbevinden op de werkvloer te bevorderen, het ondersteunen van bedrijven in het uitwerken van een preventiebeleid en de anti-discriminatieclausules voor overheidsopdrachten, maar helaas zijn die niet meegenomen. Er is nood aan dergelijke concrete maatregelen om holebifobie te voorkomen.

Tot slot betreurt Jos D'Haese dat de uitstap uit Unia als een vaststaand feit wordt beschouwd, terwijl Unia haar expertise tijdens de hoorzitting bewees.

Maxim Veys wil iets doen tegen de vaststelling dat niet iedereen gelijke rechten heeft in Vlaanderen, iets dat verder gaat dan een vlag uithangen of een zebrapad in regenboogkleuren aanleggen. De hoorzitting maakte duidelijk dat het werk nog niet af is en hij steunt dan ook de vraag naar een jaarlijkse opvolging.

Er moet nog meer worden gefocust op de werkvloer en op mediarijchlijnen over de transgenderthematiek. Onderzoek moet worden gestimuleerd. Het klassieke

gezin met een heterokoppel wordt nog te vaak als norm voor het Vlaamse beleid genomen. Op vlak van representatie wil hij die groepen zichtbaarder maken. Wat betreft het vierhoeksoverleg is er nog een lange weg te gaan.

De spreker gaat in op punten 19 en 20 uit het voorstel van resolutie: de focus op onderwijs en welzijn. Op de ILGA-ranglijst (International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association) staat België op de tweede plaats wat wetgeving betreft. Maar de cijfers over het welzijn van mensen uit de regenbooggemeenschap tonen aan dat er nog een lange weg af te leggen is. In Vlaanderen staan er bijvoorbeeld heel wat mensen die met hun genderidentiteit worstelen, op een wachtlijst. Dit voorstel van resolutie moet ervoor zorgen dat de regenbooggemeenschap overal in vrijheid kan leven en de seksuele oriëntatie en genderidentiteit in het openbaar kan tonen, zonder angst voor onverdraagzaamheid, discriminatie of vervolging. De spreker verwijst hiermee naar een voorstel van resolutie die is neergelegd in het Europees Parlement en waarmee men van de hele Europese Unie een lgbtqi+-welkomzone wil maken. Behalve het Vlaams Belang keurden alle Belgische Europarlementsleden dit goed.

De spreker meent dat het Vlaams Belang niet oprecht is met de ingediende amendementen en dat die partij de islam van alles de schuld geeft. Hij citeert iemand uit de lgbtqi+-gemeenschap: "Elk geweld tegen de lgbtqi+-gemeenschap moet zwaar gestraft worden. Maar mijn regenboogvlag mag niet bevuild worden met racisme. Ik ga niet op andere gemeenschappen schoppen om aanvaard te worden." Het Vlaams Belang vindt dat dit voorstel niet ver genoeg gaat, terwijl de partij zich op Europees en internationaal vlak vaak onthoudt bij stemmingen zoals over de resolutie betreffende de mogelijke invoering van de doodstraf voor homoseksualiteit in Oeganda. De spreker verwijst nog naar amendement nr. 2 over de immigratiestop uit landen waar homoseksualiteit strafbaar is. Dat betekent dat wie daar wegens homoseksualiteit vervolgd wordt, niet naar hier kan vluchten.

Orry Van de Wauwer vindt een jaarlijkse opvolging vanuit de commissie een waardevol idee. Zo kan men de vooruitgang op al die domeinen monitoren. Hij betreurt dat het Vlaams Belang zich bij de stemming zal onthouden. De PVDA heeft ook verschillende opmerkingen maar erkent tegelijk de meerwaarde van het voorstel van resolutie.

Chris Janssens heeft bij enkele vragen om uitleg aangegeven dat "holebi's recht hebben op geluk". Is het Vlaams Belang voorstander van het homohuwelijk en van adoptie door mensen van hetzelfde geslacht? Zal die partij meewerken aan wetgevende initiatieven rond transgenderwetgeving? De spreker heeft het gevoel dat het Vlaams Belang het enkel voor holebi's en transgenders opneemt wanneer men zich daarmee tegen nieuwkomers kan afzetten. De partij misbruikt de holebigemeenschap in de strijd tegen nieuwkomers en moslims.

De oproep zoals verwoord in amendement nr. 1 zit reeds vervat in het voorstel van resolutie. De andere amendementen hebben volgens de spreker niks te maken met de bedoeling van het voorstel van resolutie. In amendement nr. 2 over de migratiestop voor inwoners uit landen die homoseksualiteit criminaliseren, staat enkel in de toelichting dat er een uitzondering kan worden gemaakt voor holebi's die vluchten, maar in het amendement zelf staat dat niet.

Amendement nr. 3 hoort niet thuis in dit voorstel van resolutie. Er zijn criteria waaraan moskeeën moeten voldoen om erkend te worden en die regelgeving zal binnenkort worden verstrengd. Ditzelfde argument geldt ook voor de amendementen nr. 4 en 5.

Naar aanleiding van amendement nr. 6 verwijst de spreker naar de ondertekening van het charter door imam Khalid Benhaddou namens de islamitische gemeenschap.

Amendement nr. 7 voegt niets toe aan het voorstel van resolutie. Er bestaat al heel wat onderzoek, al is er nog onderzoek nodig wat betreft het daderprofiel. Daar komt dit voorstel van resolutie echter aan tegemoet.

Piet De Bruyn vindt de amendementen van het Vlaams Belang niet oprecht. Ze nemen de bekommernissen van de regenbooggemeenschap niet als uitgangspunt maar instrumentaliseren het voorstel van resolutie om te kunnen uithalen naar één geloofsgemeenschap, de islam. Hij wil geen enkele discussie uit de weg gaan en verwijst naar de uiteenzetting van professor Alexis Dewaele die pleitte voor bijkomend onderzoek naar daderprofielen. Dat zit in het voorstel van resolutie vervat. De spreker is bereid om te kijken waar er zich binnen religies problemen situeren, maar weigert mee te gaan in de redenering dat een religie in zijn geheel onverenigbaar zou zijn met het streven naar een gelijke behandeling en een erkenning van de regenbooggemeenschap.

De spreker stelt vast dat Sam Van Rooy het in zijn tussenkomst niet had over transgenders en andere vormen van non-binaire personen. Dat thema ligt moeilijk binnen het Vlaams Belang. Hij erkent dat het om een moeilijke discussie gaat. Er moet tijd voor worden genomen zodat de samenleving mee is in het verhaal dat er meer is dan het mannelijke en het vrouwelijke concept. De spreker vraagt of het Vlaams Belang ook de inclusieve benadering hanteert waarop dit voorstel van resolutie is gestoeld, waarin naast 'lgb' ook de 't', de 'q' en de 'i' worden meegenomen.

Piet De Bruyn merkt op dat amendement nr. 1 betrekking heeft op een federale aangelegenheid. De teneur van de andere amendementen is grotendeels terug te brengen tot het gekende discours over moslims en migratie. De spreker is over de bestaande problemen in gesprek gegaan met de vertegenwoordigers van de verschillende levensbeschouwingen en er was bij elke vertegenwoordiger de nodige openheid om daarover in dialoog te blijven gaan.

De spreker stelt tot slot dat hij de bezorgdheden van Çavaria meeneemt naar de verschillende beleidsdomeinen en commissies.

Sam Van Rooy zegt dat de term transgender in zijn tussenkomst niet bewust achterwege is gelaten. Hij is van oordeel dat het voorstel van resolutie niet ver genoeg gaat en heeft geen nood aan extra onderzoek naar daderprofielen omdat uit de media genoeg blijkt waar het probleem zich situeert. De problemen doen zich met name voor in wijken waar veel moslimmigranten wonen omdat de islam de meest homofobe ideologie en cultuur ter wereld is. Als men holebi's tegen verbaal en fysiek geweld wil beschermen, moet men zich op de islam richten.

De spreker hoopt dat men het onderscheid tussen een homofobe uitspraak en verbaal en fysiek geweld zal blijven erkennen. Hij kent holebi's die tegen het homohuwelijk of adoptie zijn, hoewel die toch bezwaarlijk als homofoob kunnen worden bestempeld. Hij wijst op de vrijheid van gedachten en meningen en stelt dat niet alle holebi's links-progressief zijn.

Sam Van Rooy zegt niet per definitie tegen de doodstraf te zijn omdat in bepaalde gevallen, zoals bij terrorisme, de doodstraf moet kunnen worden toegepast. Hij voegt eraan toe niet akkoord te gaan met de doodstraf voor holebi's.

De spreker zegt dat het homohuwelijk niet meer in vraag wordt gesteld door het Vlaams Belang. Tegelijk begrijpt hij niet dat Orry Van de Wauwer het amendement

voor het verzwaren van de straffen voor homofob geweld niet steunt. Ook begrijpt hij de reactie niet dat verschillende amendementen niet in dit voorstel van resolutie thuishoren. Die amendementen dragen bij tot de strijd tegen geweld tegen en discriminatie van lgbtqi+-personen. Verder verwijt hij Piet De Bruyn dat die de holebi's gebruikt om een strijd tegen het Vlaams Belang te voeren.

Tot slot vermeldt de spreker dat het Europees Parlement op 11 maart een amendement van Gerolf Annemans heeft goedgekeurd dat geweld en discriminatie tegen holebi's afkeurt en de moord op David Polfiet krachtig veroordeelt. Bij de stemming hebben CD&V en Open VLD zich onthouden en Vooruit stemde tegen. De spreker zegt dat te betreuren.

Orry Van de Wauwer kent niemand in de Belgische politiek die zich zo sterk voor de rechten van holebi's en transgenders engageert als Piet De Bruyn. Het gaat dan ook te ver om hem ervan te beschuldigen de holebigemeenschap te misbruiken in zijn strijd tegen het Vlaams Belang.

Maxim Veys stelt voor in amendement nr. 3 het woord 'moskee' te vervangen door 'gebedshuis' als men toch naar heilige teksten als argument verwijst. Hij citeert Leviticus 20: "Als een man naar bed gaat met een andere man zoals een man naar bed gaat met een vrouw, dan hebben die twee mannen iets walgelijks gedaan. Ze moeten worden gedood, ze verdienen de doodstraf." De spreker wijst erop dat de evangelische christenen mee hebben getekend. Ofwel gaat men aan de slag met de mensen die vooruit willen, ofwel laat men de boel verrotten. Hij nodigt Sam Van Rooy uit om in gesprek te gaan met mensen uit de regenbooggemeenschap over wat ze dachten van de Genksupporters die "alle boeren zijn homo" scandeerden. De opdeling gemaakt door het Vlaams Belang wordt niet gevoeld wanneer men wordt aangevallen.

Sam Van Rooy begrijpt niet dat het scanderen van leuzen door voetbalsupporters op een hoop wordt gegooid met de homofobie uit de islam. Al decennia wordt het Vlaams Belang via het cordon sanitaire van de macht gehouden, maar ondertussen is het op straat niet veiliger geworden voor holebi's en dat komt door het gevoerde beleid van de traditionele partijen.

3. Stemmingen

De amendementen nr. 1 tot en met 7 worden verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Het voorstel van resolutie over geweld en discriminatie tegen lgbtqi+-personen wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Kris VAN DIJCK,
voorzitter

Paul VAN MIERT,
verslaggever